

dens de ifølge Lovforslaget skulde kunne faas paa Politikontorerne og hos Sognefogderne. Under Ændringsforslagene Nr. 5 og 6 foreslaar et Flertal bestaaende af Udvalget med Undtagelse af to Medlemmer, at §§ 5 og 6, der omhandler en vis Forpligtelse for Husbonden til at udstede Attester, skal udgaa. Flertallet har nemlig ment, at det bedste og mest tilfredsstillende var, om det ikke blev gjort til Pligt for Husbonden at udstede saadanne Attester som i Paragrafferne omhandlet.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 12 stilles af et Flertal og gaar ud paa at udelade adskillige af de specificerede Bestemmelser, som findes i § 12, om, hvordan Tyendeværrelserne skal være ogsaa i ældre Bygninger. Flertallet har ment, at det ikke var nødvendigt at have disse Detailbestemmelser, fordi Tyendet, særlig under de nuværende Forhold, vil være stærkt nok til at skaffe sig sine berettigede og rimelige Krav opfyldt. Det har endvidere stillet Forslaget ud fra den Betragtning, at Forholdene ved Bygningerne er meget forskellige. Medens man paa de store eller større Gaarde vil have let ved at imødekomme disse Detailbestemmelser med Hensyn til Størrelsen og Indretning af Værelserne, vil det i Husmandshjem og paa Boelssteder, hvor der, som Landbruget drives nu til Dags, jævnlig holdes Tyende, være meget vanskeligt. Flertallet har da ment, at begge Parter maatte se sig for og ordne Forholdene uden alle disse Detailbestemmelser, og at det var nok, naar det i Loven bestemtes, at Tyendet skulde have en god og sund Bolig og egen Seng, og at det, for saa vidt Værelset ikke kan opvarmes om Vinteren, skulde have anvist et Værelse, der kunde opvarmes.

Det næste Ændringsforslag, jeg skal nævne, er Nr. 15 til § 13, hvor et Mindretal foreslaar, at Paragraffen skal udgaa. Dette Ændringsforslag er motiveret i Betænkningen, og jeg skal derfor ikke knytte mange Ord dertil, men blot sige, at den samme Betragtning har gjort sig gældende her som overfor § 12, at medens man paa de store og større Gaarde vil have let ved at opfylde alle disse Detailbestemmelser, vil man maaske i Husmandshjem og paa Boelsstederne have adskillige Vanskeligheder derved, og Mindretallet har derfor ment, at det var rigtigst, at § 13 udgik. Selv om de vedkommende derved kom til at afvige noget fra Lovens almindelige Bestemmelser, vilde de to Parter paa Forhaand kunne forhandle sig til

Rette, og Mindretallet ønsker, at der her ikke skulde blive et Stridsspørgsmaal, hvorunder Tyendet kunde paaberaabe sig, at der i Loven stod saa og saa mange Tommer, Meter eller Centimeter, og forlange: Saaledes skal Rummene være, og er de ikke det, er der Grund til, at vi kan flytte med det samme, og til, at vi i det hele kan chikanere Husbonden. Vi har endvidere lagt den Betragtning til Grund for vor Opfattelse af, at § 13 skal udgaa, at Tyendet jo ikke staar uden Magtmidler overfor Husbonden; endvidere er vi gaaede ud fra den Betragtning, at Nævnet, som efter Loven skal komme til Veje, altid vil tage et skønsomt Hensyn til, at i en ny Bygning kan der stilles større Krav til Opholdsrummet for Tyendet, end der kan i gamle Bygninger. Vi har ment, at Tyendet var stærkt nok til at sige Nej, dersom det syntes, at Opholdsrummet ikke var af saadan Beskaffenhed, at det var tjent med at bo i det. Det er jo ikke saadan nu, at Tyendet gaar omkring og leder efter Pladser, det er snarere omvendt, at Husbonden maa gaa omkring og søge efter Tyende.

Ændringsforslag Nr. 18 til § 14 omhandler Løns spørgsmaalet. Jeg skal om dette Ændringsforslag ikke sige mange Ord. Man har ment, at Lovforslagets § 14 ikke skaffede Husbonden den eneste reelle Garanti, Husbonden vilde faa for Opfyldelsen af de Forpligtelser, som Tyendet skulde staa inde for med Hensyn til den Gerning, det havde paataget sig, og at det derfor kunde være rigtigst, at der kunde holdes noget mere end foreslaaet tilbage af Lønnen, indtil Tjenestetiden var udløbet. Dette Ændringsforslag er særlig stillet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), og jeg skal ikke omtale det videre.

Jeg skal dernæst omtale Nr. 26 til § 17. Flertallet har ment at maatte have en anden Affattelse af § 17 end Lovforslagets. For det første synes Flertallet, at Bestemmelserne i § 17 i al Almindelighed var overflødige, og for det andet har det villet give Tyendet Ret til at nægte at udføre et med særegen Fare forbundet usædvanligt Arbejde. Jeg skal ikke nævne ret mange Tilfælde, men blot anføre, at man i Udvalget har talt for Eksempel om de meget høje Vindmotorer, som nu ikke er sjældne i Landbruget. Hvis et Tyende var bange for at gaa til Vejrs og smøre en saadan Vindmotor, har Flertallet ment, at Tyendet skulde have Ret til at nægte at udføre et saadant Ar-